

Beszámoló a 14. Pénzügyi piacok likviditása című konferenciáról*

Huszár Zsuzsa Réka^{1b} – Jinlong Li^{1b} – Xinglin Li^{1b} – Dehua Xia^{1b}

1. Az AFML-konferencia megnyitása és a plenáris előadás

2023. november 9-én és 10-én a Budapesti Corvinus Egyetem (BCE) adott otthont a Magyarország egyik legrangosabb nemzetközi pénzügyi, immár 14. Éves Pénzügyi Piacok Likviditása Konferenciának (AFML). Főszervezője a BCE Pénzügy Intézete volt, régóta fennálló együttműködésben a Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont Játékelméleti Kutatócsoportjával. Az akadémiai csapat idén tovább gyarapodott, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Gazdaságtudományi Kara is csatlakozott társszervezőként. A hagyományokat folytatva, Csóka Péter egyetemi tanár volt a konferencia tudományos bizottságának elnöke, míg a helyi szervezőbizottságot idén Víg Attila egyetemi adjunktus vezette.

A konferenciát rangos helyi pénzügyi partnerek, a KELER CCP, a Morgan Stanley és az OTP Bank is támogatta. Emellett, első alkalommal, a szervezők „Nők a pénzügyekben” címmel külön szekciót hoztak létre mentorálási programmal együtt, melyet az Amerikai Pénzügyi Szövetség (AFA) Akadémiai Női Pénzügyi Bizottsága (AFFECT) támogatott. A 14. AFML-konferencia a meghívott plenáris előadások számát tekintve is egyedülálló volt: öt főelőadót látott vendégül, négyet személyesen, egyet pedig online.

A konferenciát Szabó Lajos professzor, a BCE megbízott rektora nyitotta meg, aki – a konferencia nemzetközi elismertségét és sikerét hangsúlyozva – köszöntötte a kétnapos intenzív kutatási rendezvényen részt vevő helyi és nemzetközi akadémiai kutatókat és pénzügyi szakembereket. Az egyetem vezetésének hivatalos köszöntője után Váradi Kata docens, a BCE Pénzügy Intézetének vezetője is üdvözölte a résztvevőket, köszönetet mondva egyúttal a támogatóknak, majd a hivatalos köszöntők elhangzása után megnyitotta a konferenciát, és bemutatta az első főelőadót, Thierry Foucault-t, a HEC Paris professzorát, aki a magas frekvenciájú kereskedők (HFT-k)

* A jelen kiadványban megjelenő írások a szerzők nézeteit tartalmazzák, ami nem feltétlenül egyezik a Magyar Nemzeti Bank hivatalos álláspontjával.

Huszár Zsuzsa Réka: Budapesti Corvinus Egyetem, docens, National University of Singapore, vendégkutató. E-mail: Zsuzsareka.huszar@uni-corvinus.hu

Jinlong Li: Budapesti Corvinus Egyetem, PhD-hallgató. E-mail: li.jinlong@stud.uni-corvinus.hu

Xinglin Li: Budapesti Corvinus Egyetem, PhD-hallgató. E-mail: xinglin.li@stud.uni-corvinus.hu

Dehua Xia: Budapesti Corvinus Egyetem, PhD-hallgató. E-mail: dehua.xia@stud.uni-corvinus.hu

A konferencia-összefoglaló a szerzők saját értelmezését és véleményét tükrözi, és nem a Budapesti Corvinus Egyetem (BCE) hivatalos közleménye.

egy speciális, piacjegyző (market maker) csoportjáról tartott kvantitatív pénzügyi cikke alapján lényegre törő előadást.

Foucault professzor két kollégájával közösen végzett kutatása az algoritmikus árazásra és az értékpapírpiaci likviditásra fókuszált. A szerzők Q-learning algoritmusok segítségével tárták fel az algoritmikus market makerek (AMM-ek) interakcióját standard mikrostruktúra-környezetben, és az AMM-ek viselkedését a meglévő elméletek alapján a várt eredményekkel hasonlították össze, két forгатatókönyv szerint: egyrészt statikus környezetben, periódusonként egy kereskedéssel, másrészt dinamikus környezetben, periódusonként két fordulóval.

Statikus környezetben az elemzés három lépésből állt: (1) az egyensúlyi árak származtatása két benchmark eset alapján, azaz több kereskedő versenytárs Nash–Bertrand-egyensúlyából és egy monopolhelyzetből származó árak segítségével; (2) az AMM-ek által használt Q-learning algoritmusból származó árképzés leírása; és (3) az AMM-ek által alkalmazott árpolitika összehasonlítása a két elméleti referenciaértékkel. Az elemzés a piaci jellemzőktől függően számos kulcsfontosságú felismeréssel szolgált. Monopolista kereskedő esetében a Q-learning algoritmust használó AMM-ek jobban teljesítettek, mint a benchmarkok, míg duopólium esetében a két versengő AMM által kínált árak jelentősen meghaladták a Nash–Bertrand-egyensúlyi árat. Két AMM esetében a nagyobb kontraszelekciójú AMM által közzétett árajánlatok versenyképessége kisebb volt, mint a kisebb kontraszelekciójú AMM-é, ami monopolista viselkedésre utal.

Ezt követően az AMM-ek jóléti implikációit vizsgálták meg. A teljes jóléti hatást fogyasztóitöbblet-hatásra és termelőitöbblet-hatásra bontották. A fogyasztói többlet és a teljes jólét az ügyfelek egyéni értékelésének szórásával növekszik, és mivel a kereslet rugalmassága kisebb, lehetővé válik a magasabb áron történő kereskedés. Ugyanakkor az eszközhozamok ingadozásának növekedése a profit, a fogyasztói többlet és így a teljes jólét csökkenésével jár. A tanulmány azt is kimutatta, hogy az algoritmusok kisebb kontraszelekció mellett átlagosan magasabb árat alkalmaznak a második kereskedési ciklusban, mint az elsőben, ami miatt az AMM-ek kevésbé versenyképes árakat ajánlanak a kereskedőknek, klienseknek. A kutatás fő következtetései tehát a következők: A kontraszelekció költségeinek tükröződniük kell az árajánlatokban, miközben az árajánlatok a megfigyelt megbízási folyamatokra reagálva frissülnek. Az AMM-ek magatartása eltér a standard elméletek alapján elvártaktól, az árajánlatok általában a versenypiaci árak felett vannak, és az idő múlásával a kontraszelekció mérséklődése miatt egyre kevésbé versenyképesek.

2. A konferencia első napi párhuzamos szekciói és a második plenáris előadás

A konferencia első napja zsúfolt volt, a délelőtti három párhuzamos szekcióban tizenkét harmincperces előadással. A szekcióülések az „Összekapcsoltság”, a „Piaci likviditás és befektetések”, valamint a „Vállalatirányítás és vállalatok” címet viselték, amelyeket *Barbara Będowska-Sójka* a Poznańi Közgazdaságtudományi Egyetemről, *Niklas Wagner* a Passaui Egyetemről, illetve *Telegdy Álmos* a BCE-ről vezetett. A konferenciaszervezők azokhoz az előadásokhoz, melyeknél az előadók hivatalos visszajelzést kértek, szakértői hozzászólókat jelöltek ki azzal a céllal, hogy segítsék a jövőbeli publikációkat.

Az egyetem főépületében tartott rövid ebédszünet után volt idő a kapcsolatépítésre és a kutatási poszterek megtekintésére. A délután további tizenkét, ugyancsak harmincperces előadással folytatódott, három párhuzamos szekcióban. A „Gépi tanulás” szekciót *Fülöp András* professzor (ESSEC), a „Tőzsdék, háztartások” szekciót *Huszár Zsuzsa Réka* docens (BCE), a „Fenntartható pénzügyek” szekciót *Thomas Walker* professzor vezette (Concordia Egyetem).

A párhuzamos ülések és egy rövid kávészünet után a tudományos előadások első napját a második meghívott főelőadó, *Jonathan A. Batten* professzor (RMIT University, Ausztrália) zárta. Batten professzor két kollégájával együtt a bennfentes kereskedelemmel és a piaci manipulációval kapcsolatos kutatásairól számolt be, amelyek során kimutatták, hogy a piaci manipuláció és a bennfentes kereskedelem (insider trading) lehet opportunisták, de általában stratégiai jellegű. A szerzők a stratégiai belső kereskedés alatt azt értik, hogy a potenciális elkövetők összevetik a potenciális nyereséget a felderítés valószínűségével és a feltételezhető büntetések mértékével.

A tőzsdén kívüli (OTC) piacokon a bennfentes ügyletek felderítése általában nehezebb volt, mint a szervezett tőzsdéken, mivel a manipuláció és bennfentes kereskedés piacfelügyeleti technikákkal történő felderítése általában korlátozott. Batten professzor amellett érvelt, hogy a visszaélések megelőzése és a tisztességes kereskedési gyakorlatok előmozdítása érdekében elengedhetetlen az erős szabályozási felügyelet és a piaci átláthatóság. Hangsúlyozta a szilárd etikai elvek és a piaci szereplők egyéni felelőssége előmozdításának fontosságát is.

Az előadás rá kívánt világítani a piaci manipuláció és bennfentes kereskedés pénzügyi piacokra gyakorolt hatásaira, többek között a likviditással, a piaci időzítéssel és a piaci koncentrációval kapcsolatos problémákra és következményekre. A szerzők áttekintették a szabályozásokat, és megállapították, hogy míg a felügyelet az eltitkolási taktikákra összpontosított, a büntetőeljárás, vádemelés általában a bejelentőkre támaszkodott. Batten azt is kiemelte, hogy bár a magáninformáción alapuló

bennfentes kereskedés gyakran illegális, ezek lehetnek opportunisták és likviditásvezérelt ügyletek is. A bennfentes kereskedés két formája közötti különbséget gyakran figyelmen kívül hagyják.

Míg a tudományos konszenzus hajlamos az informatikai bennfentes kereskedést károsnak minősíteni, vannak ennek ellentmondó vélemények is. Egyes közgazdászok és jogászok azon a véleményen vannak, hogy a bennfentes kereskedelem elleni törvényeket hatályon kívül kellene helyezni. A szabályozás ellenzői azzal érvelnek, hogy a bennfentes kereskedelem előnyös lehet a piaci befektetőknek, mivel felgyorsítja az információterjesztési folyamatot. Az előadásban két példát is említett, a Raj Rajaratnam és a Galleon Group esetét.

Előadásában Batten a piaci manipuláció számos típusát mutatta be, köztük a likviditási poolokat, a megtévesztő ügyleteket (painting the tape), a megtévesztő, hamis pozitív állításokon nyugvó árfelhajtást (pump and dumping), a spoofingot, a függőben lévő megbízások vagy a várható piaci mozgások ismeretén alapuló kereskedést (front running) és hasonló technikákat. Példaként említette az ezüstválságot, amely a Hunt Brothers ellen 150 millió dolláros pert eredményezett. Az ezüst fixár-meghatározás egy napi alapfolyamat volt az ezüstpiacon, ahol egy bankokból álló testület határozta meg a napi ezüst referenciaárat. A híres LIBOR-botrányhoz hasonlóan az ezüstbotrányban is azzal vádolták meg a kulcsfontosságú bankokat, hogy összejátszanak, és ezáltal saját hasznuk érdekében befolyásolják az ezüst referenciaárat.

Batten a piacokra vonatkozó néhány kulcsfontosságú tanulsággal zárta előadását: a) korlátozott az iparági alapú piacfelügyelet; b) egyes egyéni ösztönzők etikátlan magatartásra ösztönöznek; c) a szervezeti kultúra elősegítheti vagy ösztönözheti az etikátlan magatartást; és d) gyakori a felülről lefelé irányuló szabályozási apparátus kudarca és a támaszkodás a bejelentőkre túlzott mértékű. Záró megjegyzésként hangsúlyozta az etikus vállalati stratégiák fontosságát, és különösen azt, hogy a vállalatoknak felülről lefelé kell fejleszteniük az etikai megfontolásokat, az egyéneknek pedig felelősséget kell vállalniuk saját cselekedeteikért.

3. Második nap: délelőtti, párhuzamos szekciók és a harmadik plenáris előadás

A második nap délelőtt három helyszínen folytak párhuzamosan előadások: a „Hitelek és hitelezés” szekcióban *Havran Dániel*, a BCE docense, az „Elmélet és befektetések” szekcióban *Tomy Lee*, a Közép-európai Egyetem (CEU) adjunktusa, valamint a „Banki tevékenység” szekcióban *Dömötör Barbara*, a BCE docensének vezetésével.

A párhuzamos szekciók után Huszár Zsuzsa Réka docens vezette az AFFECT által támogatott „Nők a pénzügyekben” című szekciót, ahol rávilágított néhány fontos statisztikai adatra a nők alulreprezentáltságáról a pénzügyi ágazatban és a pénzügyi

tudományokban. Rámutatott, hogy a pénzügyi intézményekben világszerte az igazgatósági tagok kevesebb mint 20 százaléka, a vezérigazgatóknak pedig kevesebb mint 2 százaléka nő. Az ülést támogató AFFECT célja, hogy a nemek közötti egyenlőtlenség problémáját a női akademikusok karrierjének előmozdításával kezelje a pénzügyek területén, többek között kutatási együttműködés, hálózatépítés és mentorálás révén. Az AFFECT küldetésének szellemében Huszár javasolta az Eurázsiai Női Pénzügyi Akadémikusok Szövetségének létrehozását, hogy hasonló mentorálási, kapcsolatépítési és együttműködési lehetőségeket biztosítson a közép- és kelet-európai (KKE), valamint ázsiai női akademikusok számára, és a konferencia résztvevőit csatlakozásra buzdította.

Az AFML első, a helyszínen részt vevő női főelőadója, *Rose Neng Lai*, a Makaói Egyetem professzora további statisztikákkal szolgált a nők alulreprezentáltságáról a döntéshozói pozíciókban, különösen a technológiai ágazatban.¹ Idézte a közösségi médiában gyakran megjelenő címlappoztokat, mint például „A nők kevésbé ambiciózusak, mint a férfiak. A női vezetők általában kevesebb kockázatot vállalnak üzleti döntéseikkel”. Elmondta, hogy a tanulmányt az a „közkeletű bölcsesség” motiválta, miszerint a nők kockázatkerülőbbek és etikusabbak, és két kollégájával, Shaohua Tiannal és Yang Zhanggal úgy döntöttek, hogy empirikusan megvizsgálják ezt a kérdést az amerikai technológiai cégek körében. „The Myth of Risk Aversion from Female Leadership – the Case of US High-Tech Sector” című kutatásuk célja annak feltárása, hogy a nem szerepet játszik-e a kockázatvállalásban, és hogy a női vezetők milyen jellegű és mekkora kockázatot hajlamosak vállalni.

A motivációs bevezetés után Lai professzor a legfontosabb eredmények bemutatása előtt ismertette a kutatásukban használt adatokat, melyek több mint ezer amerikai technológiai céget fedtek le az 1996–2021 időszak alatt. Míg az amerikai cégeknél a nem átlagosan nem hat ki jelentősen a kockázatvállalásra, addig a tanulmányuk azt mutatja, hogy az amerikai csúcstechnológiai cégek női vezérigazgatói hajlamosabbak nagyobb kockázatot vállalni. Ami még fontosabb, hogy a nagyobb kockázatvállalás általában kifizetődő, mivel a cégek, női vezérigazgatókkal az élükön, magasabb hozammal jellemezhetők. A szerzők különbséget tettek az összkockázat és vállalat-specifikus kockázat között, de az eredmények hasonlóak. Érdekes módon, összhangban a közösségi médiában megjelenő írásokkal, az amerikai csúcstechnológiai cégek női igazgatósági tagjai általában kevesebb kockázatot vállalnak. Bár a makrokörülmenyek és a gazdasági bizonytalanság is szerepet játszik, az eredmények általában robusztusak, és egyértelműen ellentmondanak annak a szokásos előfeltevésnek, hogy a nők inkább kockázatkerülők – jegyezte meg Lai professzor.

¹ Két korábbi AFML-konferencián, *Mariassunta Giannetti* professzor asszony, a Stockholmi Közgazdasági Iskola szakembere már volt meghívott női főelőadó, de akkor csak online, MS Teamsen vett részt a rendezvényeken.

A mintában a női vezérigazgatók valószínűleg önmaguk választották a munkájukat; így felmerül az empirikus aggály, hogy a technikai háttér hozzájárulhat-e a „váratlan” kockázatvállalási magatartásukhoz. Érdekes módon a tanulmány megállapította, hogy nem a technikai, hanem a pénzügyi háttér támogatja a kockázatvállalást, mivel a pénzügyi diplomával rendelkező női vezérigazgatók „úgy tűnik, tudják, mit csinálnak, és adataink szerint nagyobb kockázatot vállalnak” – mondta Lai. Végül a szerzők megvizsgálták a női vezérigazgatók és a női igazgatósági tagok innovációhoz való hozzáállását is, és azt találták, hogy míg a vezérigazgatók nem állnak szignifikánsan kapcsolatban a magasabb szintű innovációval, addig az igazgatósági tagok igen. A környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) kérdések közkezdvelt témáját érintve a szerzők kimutatták, hogy a női vezérigazgatók és női igazgatók általában jobban aggódnak a fenntarthatóságért és jobban betartják a környezetvédelmi előírásokat, mint férfi társaik. Ezek az eredmények fontosak a nemek közötti egyenlőség és a sokszínűség támogatása szempontjából az igazgatótanácsokban, mivel hozzájárulhatnak a cégek fenntartható jövő felé való elmozdulás felülről lefelé irányuló támogatásához.

Lai professzor inspiráló előadása után a BCE egyetemi klubjában került sor az első CEE akadémiai mentorálási eseményre. A mentorálást Huszár docens szervezte az AFFECT támogatásával, és célja az volt, hogy a női egyetemi oktatók számára olyan platformot biztosítson, ahol könnyebben találkozhatnak pénzügyi vezető és egyetemi mentorokkal, és tanulhatnak egymás tapasztalataiból. Az esélyegyenlőség szellemében a mentorálási szekcióülés minden érdeklődőt szívesen látott, nemre, származásra vagy életkorra való tekintet nélkül. A rendezvény hat asztal köré szerveződött, amelyeken olyan témák kerültek terítékre, mint a tudományos karrier, a zöld pénzügyek, a kvantitatív pénzügyek, valamint a központi elszámolások és elszámolásrendszerek. Minden asztalnál két mentor ült, egy pénzügyi és egy tudományos mentor, valamint néhány, a kutatási érdeklődésük alapján előzetesen összepárosított tanítvány. A kezdeményezést aktívan támogató egyetemi vezetés részéről Vas Réka egyetemi docens, oktatási rektorhelyettes mentorként vett részt. A pénzügyi mentorok, mint például a magyar központi elszámolóház, a KELER CCP (Szanyi Csilla kockázatkezelési vezető és Pavlics Babett vezérigazgató), a Magyar Nemzeti Bank (MNB) (Baranyai Eszter vezető szakértő és Boros Eszter nemzetközi szakértő) és a Bank of China képviselői is meghívást kaptak, hogy a valós világ olyan kérdéseiről, ahol a tudományos kutatás különösen értékes lehet, vitát ösztönözzenek. A konferencia minden résztvevője számára nyitott rendezvényen összesen több mint harmincan, többségükben nők vettek részt.

4. A konferencia második napjának délutáni plenáris záróülése

A konferencia utolsó részét két meghívott főelőadó, *Michael Halling*, a Luxemburgi Egyetem professzorának és *Thomas Walker*, a kanadai Concordia Egyetem professzorának előadása zárta.

A délutáni szekcióülés első főelőadásában Michael Halling „Firm-specific Climate Risk Estimated from Public News” című, Thomas Dangl és Stefan Salbrechterrel közösen írt tanulmányát mutatta be. Kiemelte, hogy a hírek adatai milyen lehetőségeket kínálnak a tudományos kutatások számára. A hírekkel kapcsolatban például hosszú idősoros múltbeli adatokkal rendelkezhetünk, ugyanakkor nagy gyakorisággal előretekintő információkkal is. A „nagy híradatok” előnye azonban a feldolgozás és az adatkezelés szempontjából is kihívásokat jelent, ami természetes nyelvfeldolgozó (NLP) eszközök használatát teszi szükségessé. Ezenkívül a hírek természetüknél fogva zajosak, és az álhírek elterjedtsége egy lehetséges felvetődő probléma, ami megnehezíti ennek kezelését, és potenciálisan a hatások felderítésére irányuló erőfeszítéseink ellen dolgozik. Mit tesznek tehát, hogy megoldják ezeket a problémákat a cég-specifikus klímakockázatban?

„Fehér dobozos” (white box) gépi tanulási megközelítést alkalmaztak az éghajlattal kapcsolatos témák generálására, a kockázatokra és a lehetőségekre összpontosítva. Ezt követően a hírek adatainak elemzésével kiszámították a cég-specifikus klímakockázati kitettséget, és a cégek szabályozási klímakockázati és fizikai klímakockázati portfóliója alapján zöld vagy barna színűnek jelölték a cégeket. Végül a megközelítésük általánosíthatóságának megkönnyítése érdekében összesen 9 000 vállalatra vonatkozóan számították ki a szabályozási és fizikai klímakockázati bétákat.

Halling és szerzőtársai voltak az elsők, akik statisztikailag szignifikáns pozitív klímakockázati prémiumot dokumentáltak. Fontos megemlíteni, hogy 2012 körül jelentős változás történt az adatok alapján, mert míg 2002 és 2012 között a klímakockázati prémium pozitív volt, körülbelül 1,54 százalékos, addig 2012 és 2020 között a klímaprémium negatív előjelűre, körülbelül –2,56 százalékra módosult. A különböző időszakokra vonatkozó, kimutatott pozitív és negatív klímakockázati prémiumok konzisztensek az egymásnak ellentmondó klímakockázati prémiumokkal a meglévő szakirodalomban. Végezetül a híralapú „zöld mínusz barna” (green-minus-brown, GMB) portfólió és az E(SG)-szortírozott GMB-portfólió közötti magas, 0,64 értékű korreláció jelentős kapcsolatot mutat, ami arra utal, hogy a hírforrásokból kinyert információk szorosan illeszkednek az E(SG)-pontszámokhoz.

Az utolsó, vitaindító főelőadást *Thomas Walker* professzor tartotta, aki *Sergey Barabanov*val közösen írt „Analysts and Affiliated Money Managers: Do They Talk More Than They Should?” című tanulmányukról tartotta előadását. A szerzők két fő kutatási kérdés megoldását tűzték ki célul: először is, mely intézmény- vagy elemzőtípusok

a legjobban, vagy jól, vagy a legkevésbé tájékozottak? Másodsor, van-e összhang egy adott cég esetében az elemzői beszámoló és a céggel üzleti kapcsolatban álló pénzkezelőknek a cég részvényeivel való kereskedése között? A korábbi kutatások alapján megállapították, hogy az intézményi kereskedés leginkább az információon alapul, és növelheti az új információkhoz való alkalmazkodás sebességét is, mivel az intézmények reagálnak a nyilvános információkra és eseményekre, például a bejelentés utáni sodródásra (post-announcement drift).

Ezenfelül a tájékozott befektetők számos előnnyel rendelkeznek, és kétszeresen is hasznot húzhatnak abból. Egyrészt úgy, hogy a nyilvános bejelentést megelőzően agresszív kereskedést folytatnak, másrészt amint az információ nyilvánosságra kerül, a bejelentést megelőző kereskedés egy részét lezárják, ami részben vagy egészben megjelenik a részvényárfolyamban. Míg az egyéni befektetőnél előfordulhat, hogy ők viselik a legtöbb veszteséget a beperelt vállalatoknál, ugyanis nem rendelkeznek intézményi készségekkel, erőforrásokkal és elemzési képességekkel, emiatt a vállalatirányítás és a monitoring helyett peres eljárásokhoz fordulhatnak. Ez a kutatás betekintésre ad lehetőséget a pénzügyi intézmények információs dinamikájába, a tájékozott befektetők előnyeibe és az egyéni befektetők előtt álló kihívásokba.

5. Konferenciázás, reflektálás

A 14. AFML-konferencia több mint 130 résztvevőt vonzott a kétnapos rendezvény során. A BCE Pénzügy Intézet sokrétűen képviseltette magát a témák széles skálájával a feltörekvő piaci diverzifikációtól kezdve a fenntarthatóságon és a háztartások finanszírozásán át a kriptoeszközökig. A konferencia a BCE-oktatók hatékony mentorálási tevékenységét is reprezentálta, mivel több BCE-hallgató is bemutatta kutatását. Márkus Martin és Dudás Fanni PhD-hallgatók a fenntarthatósági témájukról tartottak előadást Berlinger Edina professzor, Dömötör Barbara és Naffa Helena egyetemi docensek mentorálásával. Érdemes megemlíteni Sass Boglárkát, a BCE alapszakos hallgatóját, valamint Szilárd Pálma Bernadett mesterszakos hallgatót ugyancsak a BCE-ről. Mindketten részt vettek a rendezvényen, és bemutatták kutatásukat, amelyet Badics Milán Csaba témavezető támogatásával készítettek elő a konferenciára. Sass Boglárka a kriptopiari likviditás közösségeiről szóló munkáját a poszter szekcióban láthattuk, Szilárd Pálma pedig az OPEC-döntésekből fakadó geopolitikai kockázatokról szóló előadását a konferencia első napján tartotta.

A konferencián öt neves, főelőadónak meghívott szakembert hallhattak a résztvevők: Jonathan A. Batten, Thierry Foucault, Michael Halling, Rose Neng Lai és Thomas Walker professzorokat. A főelőadók négy kontinensről – Amerikából, Európából, Ázsiából és Ausztráliából – érkeztek, ezzel globális kitekintést kaphattunk az aktuális gazdasági és pénzügyi kutatásokról. Emellett a konferencián további négy meghívott

előadó is szerepelt: Barbara Będowska-Sójka, Igor Lončarski és James Steeley professzorok és Neszveda Gábor egyetemi docens.

A 14. alkalommal megrendezett AFML-konferencia összesen 38 előadást és 6 poszter-prezentációt vonultatott fel. Az előadások a közgazdaságtan elméleti és empirikus témáinak széles skáláját fedték le, egyedülálló lehetőséget biztosítva az aktuális kutatási témák és módszerek megismerésére, az érdeklődésre és a kapcsolatépítésre. Első alkalommal volt szervezett kapcsolatépítő szekció is, ahol a kutatási érdeklődés alapján a fiatal vagy kezdő kutatóknak lehetőségük nyílt elismert, tapasztalt kutatókkal kötetlen formában beszélgetni, tanácsot kérni. A konferencia szervezői a két nap alatt aktívan támogatták az együttműködést a piaci partnerekkel is, amire lehetőség nyílt a nagyszámú Morgan Stanley-kutatók és a KELER CCP-vezetők részvételének köszönhetően.